

godt, og det skulde glæde mig, om Sagen atter kom op, fordi jeg tror, at Skolens Stilling og Lærernes Stilling for Tiden er uholdbar og ikke kan blive gaaende i Længden, undtagen det vil skade den almindelige Folkeoplysning i en uberegnelig Grad.

Ronfeilspræsidenten (Reedtz-Thott): Paa den fraværende Kultusministers Begne skal jeg ogsaa udtale Regeringens dybe Beklagelse over, at dette Lovforslag har fundet denne Afslutning, som jo utvivlsomt i Dag vil komme til at foreligge. Jeg beklager det, fordi man fra Regeringens Side paa Forhaand ved Forelæggelsen havde ment at gaa overordentlig vidt for at imødekomme alle de Krav, som der kunde stilles til en Reform af Skoleloven, og altsaa derved paa Forhaand havde maattet give overordentlig store Tilbud i denne Retning. Jeg beklager altsaa, at dette Lovforslag er strandet paa, at man paa flere forskellige Punkter ikke har kunnet komme overens, Punkter, som i flere Henseender have en dybt indgribende Betydning paa hele Lovforslaget. Jeg skal ikke nærmere høre mig over for de Ytringer, som det ærede 2det Medlem for 6te Kred (S. Pedersen) fremkom med om den Fortolkning, som man giver den bestaaende Lov. Jeg ser ikke Anledning til her at drage ny Punkter ind i Diskussionen, da det eneste lykkelige, der efter mit Skøn her er sket, er, at der er udtalt et almindeligt Ønske om ikke at tilspidse Situationen stærkere, end at det, som vi dog alle maatte ønske, nemlig at komme til en Reform i denne Sag, lægges saa faa Sten som muligt i Vejen. Heller ikke skal jeg lige over for det ærede 1ste Medlem for 8de Kred (Brenholt-Vandborg), i hvis Anskuelse jeg aldeles ikke er enig, tage Anledning til at gøre nogle Bemærkninger. Jeg kan kun tilraade det høje Ting, at vedtage det første Mindretals Endringsforslag, jaaledes som de foreligge.

Ordføreren (Bjerre): Jeg vil tillade mig over for det ærede 5te Medlem for 9de Kred (S. Jensen) at udtale, at det Dementi, som jeg har fremsat af forskellige Artikler, Telegrammer o. s. v. om denne Sag, er fuldstændig korrekt og fastholdes i enhver Henseende, og jeg har troet, at det var nødvendigt at fremkomme med det, da man var begyndt at kaste med Skylden i saa høj Grad. Men jeg gentager, at jeg er bestemt imod, at man begynder at kaste med Skylden, og er det saa meget mere, som jeg har vundet den Erfaring, at der arbejdes af alle Partier med den redeligste og alvorligste Vilje paa at komme til et Resultat.

Der er ikke Tale om, at noget af Partierne eller Tingene har Skylden i den Sag. Jeg tillod mig blot at udtale, hvad jeg ansaa for Marjagen, hvad jeg troede var den væsentligste Marsag til, at det var strandet, nemlig dette, at vi havde for ringe Tid. — Til det ærede Medlem for Odense (S. Pedersen) vil jeg tillade mig at udtale, at da jeg jo ikke er Jurist, kan jeg selvfølgelig ikke sige noget afgørende om den Fortolkning, som Administrationen har gjort gældende, men saa meget tror jeg dog at turde sige, at noget saa forfærdigt og galt, som han gav det Udseende af, kan det dog vistnok umuligt være, al den Stund det blev gjort gældende straks af den samme Minister, som gav Loven, og har været gjort gældende af alle Ministre siden den Tid og af hele Administrationen, og man vel ogsaa maa indrømme, at hvis der virkelig kun skulde være een kvalificeret iblandt dem, der indstilledes, var Kaldsretten gjort faktisk fuldstændig illusorisk. Men dette, at der sjældent er sket Kassationer af Indstillinger, beviser jo aldeles ikke, at man ikke har kunnet gøre det, tværtimod, det beviser kun, hvad jeg altid har gjort gældende, at Direktionerne gennemgaaende ere meget milde og imødekommende og gerne ved enhver Lejlighed ønske at tage det videst mulige Hensyn til Sogneraadenes Indstillinger. Jeg maa derfor nedlægge en Protest mod, at det, som nu gøres gældende fra Administrationens Side, skulde være noget af den Bestaaenhed, at det saa at sige drager Nemesis ned over dem, der gøre det. Men iøvrigt er det ikke os, der have rejst Fortolkningspørgsmaalet, det er fra den anden Side, dette Spørgsmaal er draget frem.

B. Bojsen: Naar det er blevet sagt, at man ikke skulde drage frem, hvem der har Skylden for det sørgelige Resultat, som vi nu ere ved at vedtage, saa kan det jo være meget rart for os, at vi nødvendigvis ville have Skylden fremdraget, men ude i Befolkningen ville vi ikke blive fri, der vil man meget spørge, hvem der har Skylden. Jeg skal nu ikke her komme ind paa, enten det er dette Ting eller det andet Ting, men jeg tror, man ude i Befolkningen vil faa en Følelse af, at det er Rigsdagens Skyld, at den ikke har kunnet enes om en saa vigtig Reform paa Grund af saa overordentlig smaa Forskelligheder. Jeg tror, at den Fremstilling, som den ærede Ordfører har givet, er i det væsentlige korrekt, men som det høje Ting vil lægge Mærke til, var der et Forslag, som den ærede Ordfører kun ganske kort dvælede ved, men som jeg dog betragter som noget af det væsentligste, der er kommet frem, og